

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

7 novembre 2006

PROJET DE LOI

**sur l'accueil des demandeurs d'asile et de
certaines autres catégories d'étrangers**

AMENDEMENTS

N° 2 DE M. DRÈZE

Art. 2

Au point 6, remplacer les mots «Elle comprend également l'accès à l'aide juridique» **par les mots** «*Elle comprend également un accompagnement juridique de qualité durant toute la durée de la procédure*».

JUSTIFICATION

L'accompagnement dans la procédure d'asile ne peut uniquement être prise en charge par les avocats *pro deo*. En effet, confier cette tâche uniquement aux avocats ne nous paraît pas pouvoir convenir aux besoins de cet accompagnement juridique. En témoignent tous les problèmes constatés actuellement sur le terrain lorsque cet accompagnement juridique est laissé à la seule compétence des avocats *pro deo*.

En effet la procédure d'asile est essentiellement fondée sur le récit de personnes en exil, ayant fui leur pays et ayant pour nombre d'entre eux vécu des traumatismes. L'accompagnement du demandeur d'asile dans la préparation et la restitu-

Documents précédents :

Doc 51 **2565/ (2005/2006)** :

001 : Projet de loi.
002 : Amendement.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

7 november 2006

WETSONTWERP

**betreffende de opvang van asielzoekers en
van bepaalde andere categorieën van
vreemdelingen**

AMENDEMENTEN

Nr. 2 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 2

In het punt 6°, de woorden «de toegang tot juridische bijstand» **vervangen door de woorden** «*een kwaliteitsvolle juridische begeleiding tijdens de hele duur van de procedure*».

VERANTWOORDING

De begeleiding in het kader van de asielprocedure kan niet door de *pro deo*-advocaten alleen worden gedaan. Uitsluitend de advocaten met die taak belasten, lijkt ons immers niet aangepast te zijn aan de noden van die juridische begeleiding. Dat moge blijken uit alle problemen die thans in het veld worden vastgesteld als die juridische begeleiding exclusief in handen van *pro deo*-advocaten wordt gegeven.

De asielprocedure berust immers voornamelijk op het relaas van personen in ballingschap die hun land zijn ontvlucht en die vaak trauma's hebben beleefd. De begeleiding van de asielzoeker in de voorbereiding en de weergave van zijn

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2565/ (2005/2006)** :

001 : Wetsontwerp.
002 : Amendement.

tion de son récit d'asile, pièce maîtresse dans la procédure, ne peut uniquement reposer sur les avocats, qui 1) ne sont pas formés au travail d'anamnèse et de reconstitution du récit de fuite et d'asile, et 2) ne peuvent pas toujours consacrer le temps nécessaire avec leur client.

Pour être effectif et de qualité, il est donc nécessaire de combiner l'intervention de plusieurs intervenants dans le processus d'accompagnement juridique.

Il est donc fondamental d'inclure la dimension juridique de suivi et de préparation des demandeurs d'asile, notamment dans l'accompagnement social organisé à partir des structures d'accueil, mais éventuellement par d'autres associations ou services sociaux, visés à l'article 33.

Fondé sur une relation de confiance entre le travailleur social et le demandeur d'asile, cet accompagnement devrait amener ce dernier à construire son récit d'asile de façon structurée, et lui permettre de préparer les interviews, tant avec les instances d'asile qu'avec leurs avocats. Cet accompagnement social dans la procédure d'asile n'est donc évidemment pas exclusif de celui des avocats, mais devrait être considéré comme tout à fait complémentaire.

Cette exigence est d'autant plus forte que les délais de recours sont extrêmement brefs: le recours aux avocats se fait toujours dans l'urgence, et il est donc d'autant plus nécessaire que les demandeurs y soient préparés à l'avance, par des travailleurs sociaux.

N° 3 DE M. DRÈZE

Art. 7

Au 2°, supprimer les mots «confirmées par les autorités compétentes en matière d'asile et d'immigration».

JUSTIFICATION

Cette disposition tend à étendre le champ d'application matériel de l'accueil à certaines catégories d'étrangers. Outre les candidats réfugiés et les candidats à la protection subsidiaire, cette disposition, se fondant sur la jurisprudence de la Cour d'Arbitrage, de la Cour de Cassation et des tribunaux du travail, étend le bénéfice de l'accueil à certaines catégories de demandeurs d'asile déboutés de la procédure, mais se trouvant dans des situations particulières. La jurisprudence considère que dans ces situations, mettre fin au droit à l'aide sociale serait contraire à la dignité humaine, ce qui en justifie dès lors la poursuite.

Le projet a pour ambition de transposer cette jurisprudence. Il est dommage de constater qu'il ne le fait pas entièrement, rajoutant même des conditions inexistantes à la jurisprudence constante. La jurisprudence précitée se prononce sur le volet du droit à l'aide sociale, considérant les situations mises en péril sur le plan de la dignité humaine par une rupture dans le droit à l'aide sociale.

relaas, wat een zeer belangrijk stuk is in het kader van de procedure, kan niet alleen aan de advocaten worden toevertrouwd omdat die ten eerste niet zijn opgeleid om het relaas van de vlucht en van het asiel te ontrafelen en weer te geven, en ten tweede niet altijd de nodige tijd aan hun cliënt kunnen besteden.

Ter wille van de doeltreffendheid en de kwaliteit is het dus nodig het optreden van verschillende actoren in het proces van juridische begeleiding te combineren.

Het is daarom fundamenteel dat de juridische dimensie van voortgangsbewaking en voorbereiding van de asielzoekers in aanmerking wordt genomen, onder meer in de sociale begeleiding die wordt georganiseerd vanuit de opvangstructuren maar eventueel ook door andere verenigingen of sociale diensten, die bedoeld zijn in artikel 33.

De begeleiding berust op een vertrouwensrelatie tussen de maatschappelijk werker en de asielzoeker. Ze zou die laatste er moeten toe brengen zijn asielaas op gestructureerde wijze uit te werken en hem de mogelijkheid moeten bieden de interviews met zowel de asielinstanties als hun advocaten voor te bereiden. Die sociale begeleiding in de asielprocedure sluit uiteraard niet die van de advocaten uit, maar zou als louter aanvullend moeten worden beschouwd.

Die vereiste is des te dwingender omdat de beroepstermijnen uiterst kort zijn: er wordt steeds in spoedeisende omstandigheden een beroep gedaan op de advocaten en het is daarom des te noodzakelijker dat de asielzoekers daar worden op voorbereid door maatschappelijk werkers.

Nr. 3 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 7

In het punt 2°, de woorden «bevestigd door de autoriteiten bevoegd voor asiel en migratie, **weglaten.**

VERANTWOORDING

Die bepaling beoogt het materiële toepassingsveld van de opvang te verruimen tot bepaalde categorieën van vreemdelingen. Naast de kandidaat-vluchtelingen en degenen die om subsidiaire bescherming verzoeken verruimt die bepaling - die berust op de rechtspraak van het Arbitragehof, het Hof van Cassatie en de arbeidsrechtbanken - de opvang tot bepaalde categorieën van uitgeprocedeerde asielzoekers die in bijzondere situaties verkeren. Volgens de rechtspraak zou in die situaties een einde maken aan de sociale bijstand strijdig zijn met de menselijke waardigheid. Dat maakt de voortzetting ervan dan ook verantwoord.

Het wetsontwerp strekt ertoe die rechtspraak om te zetten in recht. Jammer genoeg moet worden vastgesteld dat het niet volledig doet en dat het zelfs onbestaande voorwaarden toevoegt aan de vaste rechtspraak. De voormelde rechtspraak spreekt zich uit over het aspect «recht op sociale bijstand» en heeft betrekking op de situaties die, op het vlak van de menselijke waardigheid, in gevaar worden gebracht door een stopzetting van dat recht op sociale bijstand.

Cette compétence est du ressort des instances de l'accueil (Fedasil), et non du séjour (OE).

Subordonner comme le fait le projet la poursuite de l'accueil à une décision sur le séjour de l'Office des Etrangers, rajoute des conditions à son prescrit.

N° 4 DE M. DRÈZE

Art. 11

Remplacer le § 1er, 2ème alinéa, comme suit:

«*La désignation d'une structure d'accueil comme lieu obligatoire d'inscription prend fin après un délai d'un an, au profit d'une aide sociale financière, à charge des CPAS désignés comme lieu obligatoire d'inscription.*».

JUSTIFICATION

Enfin, le fait de délier procédure et accueil, en limitant l'accueil à une durée maximale (un an par exemple) aurait diminué la pression actuelle pesant sur le demandeur d'asile, en poussant les instances d'asile à être efficaces dans le traitement des demandes d'asile et à respecter les délais de traitement, et, en cas de dysfonctionnement, de mettre une certaine pression sur les autorités pour y remédier.

N° 5 DE M. DRÈZE

Art. 14

Compléter l'alinéa 1er par les mots «*ainsi que les coordonnées des instances compétentes et des associations pouvant leur prodiguer une assistance médicale, sociale et juridique*».

JUSTIFICATION

L'article 5 prévoit que des informations doivent être fournies au demandeur sur les organisations ou les groupes de personnes qui assurent une assistance juridique spécifique et sur les organisations susceptibles de les aider ou de les informer en ce qui concerne les conditions d'accueil dont ils peuvent bénéficier, y compris les soins médicaux. Bien que l'exposé des motifs soit un peu moins lacunaire sur ce que doit contenir l'information précitée, il nous semble important que le type d'informations divulguées au demandeur d'asile et le délai dans lequel elles le seront, soient inscrits dans le dispositif même de la loi. Il est important que le demandeur d'asile

Dat is een bevoegdheid van de opvanginstanties (Fedasil) en niet van de verblijfsinstanties (DVZ).

Het wetsontwerp doet de voortzetting van de opvang afhangen van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken in verband met het verblijf en voegt zodoende voorwaarden toe.

Nr. 4 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 11

In § 1, het tweede lid vervangen door de volgende bepaling:

«*De toewijzing van een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving eindigt na verloop van een termijn van één jaar en wordt vervangen door financiële maatschappelijke steunverlening ten laste van het OCMW dat als verplichte plaats van inschrijving werd aangewezen.*».

VERANTWOORDING

De procedure en de opvang van elkaar loskoppelen, door de opvang te beperken tot een maximumduur (bijvoorbeeld één jaar), zou immers de huidige druk die op de asielzoeker wordt gelegd, hebben verminderd, omdat de asielinstanties er zouden worden toe aangezet de asielaanvragen doeltreffend te behandelen, de behandelingstermijnen strikt in acht te nemen en, in geval dat een en ander scheefloopt, pressie uit te oefenen op de overheid om daar wat aan te doen.

Nr. 5 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 14

Het eerste lid aanvullen met de volgende bepaling:

«*Voorts bevat ze de adressen en verdere gegevens van de bevoegde instanties en van de verenigingen die hun medische, sociale en juridische bijstand kunnen verlenen.*».

VERANTWOORDING

Artikel 5 bepaalt dat aan de asielzoeker informatie moet worden verstrekt over de organisaties of de groepen van personen die specifieke rechtsbijstand verlenen en over organisaties die hulp kunnen bieden of informatie kunnen verstrekken over opvangvoorzieningen, waaronder medische zorg. Hoewel de memorie van toelichting iets vollediger is over wat de voormelde informatie behelst, lijkt het ons belangrijk dat het soort van informatie dat aan de asielzoeker moet worden verstrekt en de termijn waarbinnen dat zal gebeuren in de wet zelf worden gepreciseerd. Het is van belang dat de asielzoeker, in een taal die hij begrijpt, toegang heeft tot een volle-

ait accès à une information complète et écrite, dans une langue qu'il comprend, sur les conditions d'accueil et la procédure d'asile, ainsi qu'un éventail d'adresses utiles, tant des instances que des associations qui pourront lui prodiguer une aide sociale, médicale ou juridique tout au long de sa procédure.

N° 6 DE M. DRÈZE

Art. 20

Compléter le deuxième alinéa par les mots «ou individuelle».

JUSTIFICATION

S'il paraît plus logique que le respect de la vie privée et des convictions soit a priori garanti dans les structures individuelles, il nous semble néanmoins nécessaire que la loi sur l'accueil contienne une disposition qui reconnaisse le droit à tout demandeur d'asile au respect de ces droits fondamentaux, et ce quelle que soit la structure d'accueil qui lui est désignée.

En outre, il est tout aussi important que le droit à la communication tant avec son conseil, ou les associations pouvant lui fournir un accompagnement social ou juridique, que le HCR, soit également reconnu au demandeur d'asile accueilli dans une structure individuelle, et que ce droit soit rendu effectif dans les deux hypothèses. Il est indispensable de donner concrètement et matériellement la possibilité (par exemple, des tickets de transport) pour le demandeur d'asile de se rendre chez son conseil ou dans un service social.

N° 7 DE M. DRÈZE

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 40bis (nouveau)

Apporter les modifications suivantes:

A. au § 1er, insérer les mots «à première vue» entre les mots «ont» et «pas accès»;

B. au § 1er, insérer les mots «ou de l'autorisation d'accéder et de séjourner sur le territoire» après les mots «dans l'attente de l'exécution éventuelle de la décision de refoulement»;

C. compléter le paragraphe 2, alinéa 2, par la phrase suivante:

«A défaut de détermination de l'âge dans ce délai, l'étranger qui se déclare mineur sera considéré comme tel et accueilli dans un centre d'observation et d'orientation, le temps de son identification»;

dige en schriftelijke informatie over de opvangvoorwaarden en de asielpcedure, en dat hij tevens beschikt over een waaier van nuttige adressen, zowel van de instanties als van de verenigingen die hem medische, sociale en juridische bijstand kunnen verlenen tijdens de hele duur van de procedure.

Nr. 6 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 20

In het tweede lid, tussen het woord «gemeenschapelijke» en het woord «opvangstructuur», de woorden «of individuele» invoegen.

VERANTWOORDING

Het lijkt weliswaar logischer dat de eerbiediging van de privacy en van de overtuigingen *a priori* beter wordt gewaarborgd in de individuele structuren, toch lijkt het ons noodzakelijk dat de opvangwet een bepaling bevat naar luid waarvan iedere asielzoeker recht heeft op inachtneming van zijn grondrechten, ongeacht de hem toegewezen opvangstructuur.

Voorts is het even belangrijk dat ook een asielzoeker die in een individuele structuur wordt opgevangen recht heeft op communicatie, zowel met zijn raadsman als met de verenigingen die hem sociaal of juridisch kunnen begeleiden of met de UNHCR, en dat dit recht in beide gevallen daadwerkelijk kan worden uitgeoefend. Het is onontbeerlijk dat de asielzoeker concreet en materieel de mogelijkheid wordt geboden (bijvoorbeeld door vervoerbewijzen) zich naar zijn advocaat of een sociale dienst te begeven.

Nr. 7 VAN DE HEER DRÈZE

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 40bis (nieuw)

De volgende wijzigingen aanbrengen:

A. in § 1, tussen de woorden «minderjarigen op die» en de woorden «geen toegang hebben», de woorden «op het eerste gezicht» invoegen;

B. in § 1, na de woorden «van de teruggedrijvingsbeslissing», de woorden «of van de machtiging tot toegang tot het grondgebied of tot verblijf op het grondgebied» toevoegen;

C. paragraaf 2, tweede lid, aanvullen met de volgende bepaling:

«Indien de leeftijd niet binnen die termijn is vastgesteld, wordt de vreemdeling die verklaart minderjarig te zijn als dusdanig beschouwd en wordt hij, in afwachting van zijn identificatie, opgevangen in een observatie- en oriëntatiecentrum.»;

D. remplacer le § 4 comme suit:

«§ 4. Toutes les décisions relatives au mineur sont notifiées au tuteur et aux autorités compétentes en matière d'asile, d'accès au territoire, de séjour et d'éloignement des étrangers en même temps que sa notification à l'intéressé. Une copie est également transmise au service des tutelles, conformément à l'article 16, §1er, de la loi programme (I) du 24 décembre 2002.»;

E. remplacer le paragraphe 5 par le texte suivant:

«§ 5. le mineur se verra autorisé à entrer et à séjourner sur le territoire lorsque la décision de refoulement, prise dans l'intérêt de l'enfant après que le tuteur ait formulé une proposition de solution durable, conformément à l'article 11 de la loi du 24 décembre 2002 précitée, n'a pas pu être exécutée dans un délai de 15 jours maximum. L'entrée et le séjour sur le territoire seront également effectifs lorsque la solution durable n'a pas pu être formulée dans ce délai par le tuteur. Les documents de séjour peuvent être demandés par le tuteur via l'application de la Circulaire du 15 septembre 2005 relative au séjour du mineur étranger non accompagné ou tout autre document la remplaçant.».

F. insérer un paragraphe 6 rédigé comme suit:

«§ 6. L'entrée sur le territoire est effective lorsque la décision de refoulement, prise après que le tuteur ait formulé une proposition de solution durable, conformément à l'article 11 de la loi du 24 décembre 2002 précitée, n'a pas pu être exécutée dans un délai de 15 jours maximum. Elle sera également effective lorsque la solution durable n'a pas pu être formulée dans ce délai par le tuteur».

JUSTIFICATION

A. Un mineur étranger non accompagné (MENA) qui arrive à la frontière sans document (passeport avec ou sans visa) peut, par la suite, avoir accès au territoire, s'il demande l'asile par exemple. Il arrive également qu'on découvre par la suite que le mineur est bien en possession de ces documents. Il arrive aussi qu'on se rende compte que des membres de la famille du mineur résident sur le territoire belge et qu'un regroupement familial pourra être organisé.

D. paragraaf 4 vervangen door de volgende bepaling:

«§ 4. Alle beslissingen betreffende de minderjarige worden tezelfdertijd ter kennis gebracht van de betrokkene, van de voogd en van de overheden die bevoegd zijn inzake asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering van vreemdelingen. Tevens wordt een kopie overgezonden aan de Dienst Voogdij, overeenkomstig artikel 16, § 1, van de programmawet (I) van 24 december 2002.»;

E. paragraaf 5 vervangen door de volgende bepaling:

«§ 5. De minderjarige zal ertoe worden gemachtigd het grondgebied te betreden en er te verblijven als de beslissing van uitwijzing, die werd genomen in het belang van het kind nadat de voogd een voorstel van duurzame oplossing heeft geformuleerd, overeenkomstig artikel 11 van de voormelde wet van 24 december 2002, niet binnen een termijn van maximum 15 dagen ten uitvoer kon worden gelegd. Het betreden van en het verblijven op het grondgebied zullen eveneens effectief zijn als de voogd de duurzame oplossing niet binnen die termijn heeft kunnen formuleren. De voogd kan de verblijfsdocumenten aanvragen door toepassing van de rondzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen of van ieder ander document dat die rondzendbrief vangt.»;

F. Een § 6 toevoegen, luidende:

«§ 6. De toegang tot het grondgebied wordt effectief als de beslissing tot uitwijzing, die werd genomen nadat de voogd een voorstel van duurzame oplossing heeft geformuleerd, overeenkomstig artikel 11 van de voormelde wet van 24 december 2002, niet binnen een termijn van maximum 15 dagen ten uitvoer kon worden gelegd. Ze wordt eveneens effectief als de voogd de duurzame oplossing niet binnen die termijn heeft kunnen formuleren.».

VERANTWOORDING

A. Een niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) die zonder documenten aan de grens verschijnt (paspoort met of zonder visum) kan vervolgens toegang krijgen tot het grondgebied, bijvoorbeeld als hij om asiel vraagt. Het valt ook voor dat men naderhand ontdekt dat de minderjarige die documenten wel degelijk in zijn bezit heeft. Soms stelt men vast dat familieleden van de minderjarige op het Belgisch grondgebied verblijven en dat een gezinshereniging zal kunnen worden georganiseerd.

B. La lecture de ce § 1er donne l'impression que les MENA ne sont accueillis dans ces centres d'observation et d'orientation que dans le seul but de les refouler. Or, il apparaît que pour nombre d'entre eux, la solution durable se situe en Belgique et que tant qu'une proposition de solution durable n'est pas formulée par le tuteur (cf. article 11 de la loi programme du 24 décembre 2002 relative à la tutelle et décidée par l'Office des étrangers (OE), ils pourront, une fois sur le territoire, se voir délivrer des documents de séjour en leur qualité de MENA (selon la Circulaire du 15/9/2005 relative au séjour des MENA).

C. Si le fait que la prolongation pour circonstances imprévues soit limitée à 3 jours est très positif (cela permet d'éviter qu'un MENA ne reste en centre fermé plus d'une semaine), par contre, il est dommage que l'article de la loi ne spécifie pas expressément ce qui arrive si ce délai de 2 x 3 jours n'est pas respecté, ce qui est par ailleurs prévu dans l'exposé des motifs: «le régime général sera appliqué en attendant la notification de la détermination de l'âge». Le mineur sera par conséquent considéré comme majeur et devra donc rester en centre fermé ce qui n'est pas acceptable. En effet, le mineur sera préjudicié pour la raison que les autorités ne font pas leur travail dans les délais prévus. Le jeune qui se déclare mineur doit être considéré comme tel et cela jusqu'à preuve du contraire. Le bénéfice du doute doit profiter au mineur.

D. La loi tutelle précitée du 24 décembre 2002 énonce l'obligation pour l'Office des étrangers de transmettre toutes informations concernant la situation d'un MENA au MENA lui-même ainsi qu'au service des Tutelles. Cette réglementation doit être respectée par le présent texte.

E. Ce paragraphe n'est pas suffisamment précis. Il est essentiel de préciser les situations dans lesquels le mineur se verra autoriser à séjourner sur le territoire.

F. L'article 40bis prévoit un délai de 15 jours pendant lesquels l'OE doit décider du sort de l'enfant (refoulement ou accès au territoire). Cela signifie aussi que les tuteurs devront dans ce délai formuler à l'OE une proposition de solution durable. Il nous semble nécessaire de prévoir que tant que le tuteur n'a pas fait cette proposition (le délai étant très court), l'OE ne peut pas décider du retour dans le pays d'origine.

N° 8 DE M. DRÈZE

Art. 24

A l'alinéa 2, supprimer les mots «d'une part, l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature précitée, ne sont pas assurés au bénéficiaire de l'accueil en ce qu'ils apparaissent comme manifestement non nécessaires, et d'autre part,» .

B. Paragraaf 1 geeft de indruk dat de NBMV's alleen in die observatie- en oriëntatiecentra worden opgevangen om te worden uitgewezen. Voor tal van die minderjarigen blijkt dat een duurzame oplossing in België mogelijk is en dat zolang geen duurzame oplossing werd geformuleerd door de voogd (zie artikel 11 van de programmawet (I) van 24 december 2002 in verband met de voogdij) en beslist door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zij, als ze eenmaal op het grondgebied zijn, verblijfsdocumenten kunnen krijgen op grond van hun hoedanigheid van NBMV (volgens de rondzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen).

C. Het is positief dat de verlenging wegens onvoorziene omstandigheden beperkt is tot 3 dagen omdat zo kan worden voorkomen dat een NBMV meer dan een week in een gesloten centrum verblijft. Het is daarentegen jammer dat het artikel van de wet niet uitdrukkelijk bepaalt wat er gebeurt als die termijn van 2 x 3 dagen niet in acht wordt genomen. De memorie van toelichting voorziet daarin aangezien ze bepaalt dat het algemeen regime zal worden toegepast in afwachting van de betekening van de bepaling van de leeftijd. De minderjarige zal bijgevolg als meerderjarig worden beschouwd en zal dus in een gesloten centrum moeten verblijven. Dat is onaanvaardbaar. De minderjarige zal immers worden benadeeld omdat de overheid haar werk niet doet binnen de vastgestelde termijnen. De jongere die verklaart minderjarig te zijn, moet als dusdanig worden beschouwd tot het tegendeel bewezen is. Voor de minderjarige moet het voordeel van de twijfel gelden.

D. Krachtens de voormelde wet van 24 december 2002 in verband met de voogdij is de Dienst Vreemdelingenzaken verplicht alle inlichtingen over een NBMV over te zenden aan de NBMV zelf maar ook aan de Dienst Voogdij. De voorliggende tekst moet die reglementering in acht nemen.

E. Die paragraaf is niet duidelijk genoeg. Het is essentieel te preciseren in welke situaties de minderjarige ertoe zal worden gemachtigd op het grondgebied te verblijven.

F. Artikel 40bis voorziet in een termijn van 15 dagen waarbinnen de DVZ over het lot van het kind moet beslissen (uitwijzing of toegang tot het grondgebied). Dat houdt ook in dat de voogden binnen die termijn aan de DVZ een voorstel van duurzame oplossing moeten voorleggen. Het lijkt ons nodig te bepalen dat zolang de voogd dat voorstel niet heeft gedaan (omdat de termijn te kort is) de DVZ niet mag beslissen dat de minderjarige naar zijn land van herkomst moet terugkeren.

Nr. 8 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 24

In het tweede lid, de woorden «enerzijds de medische hulp en zorgen die in genoemde nomenclatuur opgenomen zijn, maar niet aan de begunstigde van de opvang verzekerd worden omdat zij manifest niet noodzakelijk blijken te zijn, en anderzijds,» **weglaten.**

JUSTIFICATION

Le projet prévoit l'adoption d'un arrêté royal relatif aux soins médicaux. Cet AR devra déterminer quels sont les soins qui, bien que figurant sur la nomenclature INAMI, devront être considérés comme manifestement non nécessaires aux demandeurs d'asile, et, à ce titre pourront ne pas être dispensés.

Le Roi est également chargé de déterminer les soins qui, bien que ne figurant pas sur la nomenclature INAMI, sont considérés comme «relevant de la vie quotidienne» et, à ce titre, pourront être fournis aux demandeurs d'asile.

La seconde option choisie par le législateur nous paraît répondre à un besoin existant: en effet, les soins relevant de la vie quotidienne (aspirine par exemple) doivent faire partie de l'accompagnement des demandeurs d'asile en aide matérielle; de plus, l'actuel manque de clarté conduit les divers centres d'accueil à des pratiques diverses, ce qui conduit à l'arbitraire et la discrimination.

Pour ce qui est de la première option, l'exception à la liste INAMI des soins considérés comme non nécessaires, nous semble être source de discrimination tant entre les demandeurs d'asile que par rapport aux bénéficiaires de l'aide médicale urgente. En effet, les soins nomenclaturés ont fait l'objet d'une analyse coût/bénéfice et ont été considérés comme suffisamment nécessaires pour être remboursés par l'assurance maladie. Le fait que des soins soient exclus a priori ouvre la voie à une dualité des soins de santé et à des discriminations entre les différents groupes de patients: entre les demandeurs d'asile et les patients belges; entre les demandeurs d'asile (qui se verraient refuser l'accès à certains soins médicaux urgents) et les personnes en situation de séjour illégal qui bénéficient théoriquement de l'aide médicale urgente.

N° 9 DE M. DRÈZE

Art . 25

Compléter le § 3 par les mots suivants:

«Chaque bénéficiaire de l'accueil a droit au libre choix du praticien professionnel. A cet effet, chaque structure établit une liste de praticiens professionnels auxquels le bénéficiaire de l'accueil a un droit d'accès aux mêmes conditions financières.»

JUSTIFICATION

L'accompagnement médical est délivré sous la responsabilité d'un médecin qui, selon l'exposé des motifs, est attaché à l'institution du bénéficiaire. Toujours selon l'exposé des motifs, le bénéficiaire a le droit de choisir un autre médecin en dehors de l'institution, mais, dans ce cas, la structure d'ac-

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp voorziet in de aanneming van een koninklijk besluit betreffende de medische verzorging. Met dat KB zal moeten worden bepaald welke verzorging, hoewel ze in de RIZIV-nomenclatuur is opgenomen, moet worden beschouwd als manifest niet noodzakelijk voor de asielzoekers, en derhalve niet zal kunnen worden verstrekt.

Voorts wordt de Koning gemachtigd te bepalen welke verzorging, hoewel ze niet voorkomt in de RIZIV-nomenclatuur, wordt beschouwd als behorend «tot het dagelijks leven», en derhalve aan de asielzoekers zal kunnen worden verstrekt.

De tweede optie waarvoor de wetgever heeft gekozen, lijkt ons tegemoet te komen aan een bestaande behoefte: verzorging die tot het dagelijks leven behoort (aspirine bijvoorbeeld), moet tot de begeleiding behoren die wordt verschaft aan de asielzoekers die om materiële hulp verzoeken. Bovendien brengt het gebrek aan duidelijkheid de diverse opvangcentra ertoe om op uiteenlopende wijze op te treden, hetgeen tot willekeur en discriminatie leidt.

De eerste optie, met name de uitzondering op de RIZIV-lijst van de als niet noodzakelijk beschouwde verzorging, lijkt ons bron te zijn van discriminatie, zowel tussen de asielzoekers onderling als ten opzichte van de begunstigen van dringende geneeskundige hulp. De in de nomenclatuur opgenomen verzorging werd immers aan een kosten/batenanalyse onderworpen, en werd als voldoende noodzakelijk bestempeld om door de ziekteverzekering te worden terugbetaald. Het feit dat verzorging *a priori* wordt uitgesloten, zet de deur open voor een duale gezondheidszorg en leidt tot vormen van discriminatie tussen de verschillende patiëntencategorieën, *in casu* tussen enerzijds de asielzoekers en de Belgische patiënten, en anderzijds tussen de asielzoekers (aan wie bepaalde dringende medische verzorging zou worden geweigerd) en de hier illegaal verblijvende mensen die theoretisch wel aanspraak kunnen maken op dringende medische verzorging.

Nr. 9 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 25

Paragraaf 3 aanvullen als volgt:

«Elke begunstigde van de opvang heeft recht op vrije keuze van de beroepsbeoefenaar. Met het oog daarop stelt iedere structuur een lijst van de beroepsbeoefenaars op, die de begunstigde van de opvang tegen dezelfde financiële voorwaarden mag raadplegen.»

VERANTWOORDING

De medische begeleiding gebeurt onder de verantwoordelijkheid van een arts die, volgens de memorie van toelichting, verbonden is aan de instelling waarin de begunstigde verblijft. In de memorie van toelichting wordt tevens gesteld dat de begunstigde het recht heeft een andere arts buiten de instel-

cueil n'interviendra pas dans les frais médicaux qui seront entièrement à charge du bénéficiaire de l'accueil.

Cependant, ces personnes ne peuvent généralement pas s'affilier à une mutualité; les montants impliqués seront donc assez élevés pour elles, d'autant plus que les demandeurs d'asile n'ont généralement pas d'argent puisqu'ils ne bénéficient pas d'une aide financière. Dans la pratique, cet obstacle financier limitera donc fortement le droit de choisir librement son médecin. Or, ce droit est fondamental car il conditionne la relation de confiance que tout patient doit avoir avec son praticien professionnel, comme prévu par la loi sur les droits du patient (imaginons le cas d'une femme ayant besoin d'une consultation gynécologique dans un centre qui ne travaille qu'avec un médecin homme). La solution proposée par le projet et consistant à la mise en place d'une procédure de recours n'est pas satisfaisante car cette procédure dure trop longtemps pour des soins urgents.

L'amendement vise à permettre aux bénéficiaires de l'accueil de choisir entre plusieurs praticiens professionnels, appartenant de préférence aux deux sexes, et ce aux mêmes conditions financières.

N° 10 DE M. DRÈZE

Art. 25

Compléter le § 4 par la phrase suivante:

«Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités et conditions d'accès à cet accompagnement médical.».

JUSTIFICATION

L'article 25, § 4, est rédigé de façon générale et ne comporte aucune précision. L'exposé des motifs précise que c'est l'Agence qui déterminera les modalités de l'accueil de ces bénéficiaires. Une telle disposition n'améliore pas l'accès aux soins de cette catégorie de bénéficiaires de l'accueil. Elle ne répond à aucun moment aux questions pratiques liées à l'accès aux soins.

Au travers de projets qui visent à assurer un accès systématique et structurel aux soins psycho-médico-sociaux pour les exclus, les équipes de Médecins Sans Frontières voient au quotidien l'arbitraire et les obstacles administratifs auxquels sont confrontées les personnes qui ne résident pas dans une structure d'accueil.

Selon MSF, plus d'un tiers des «bénéficiaires de l'accueil» sont des personnes qui ne résident pas dans les structures d'accueil. Les procédures administratives pour l'obtention d'un réquisitoire du centre compétent sont tellement complexes et diverses en fonction du centre, qu'elles découragent les patients, les médecins et les services sociaux des hôpitaux. Les bénéficiaires de l'accueil ne résidant pas dans des centres semblent avoir, en pratique, un accès aux soins plus difficile

ling te kiezen, maar dat de opvangstructuur in dat geval niet bijdraagt aan de medische kosten, die geheel ten laste zijn van de begunstigde van de opvang.

Aangezien die begunstigten zich meestal niet bij een ziekenfonds kunnen aansluiten, gaat het om voor hen tamelijk hoge bedragen, temeer daar asielzoekers doorgaans geen financiële middelen hebben – ze krijgen immers geen financiële steun. In de praktijk vormt die financiële hindernis dus een ingrijpende beperking op het recht op vrije keuze van de arts. Het gaat evenwel om een grondrecht dat bepalend is voor de vertrouwensrelatie die elke patiënt met zijn beroepsbeoefenaar hoort te hebben, naar luid van de wet betreffende de rechten van de patiënt (zo kan het gebeuren dat een vrouw in een centrum door een gynaecoloog moet worden onderzocht, maar dat het centrum alleen met een mannelijke arts werkt). De in het wetsontwerp in uitzicht gestelde regeling, waarbij hoger beroep mogelijk is, reikt geen bevredigende oplossing aan, omdat die procedure in geval van dringende zorg te veel tijd in beslag neemt.

Dit amendement strekt ertoe de begunstigten van de opvang de keuze te laten tussen diverse beroepsbeoefenaars, bij voorkeur van de beide geslachten, tegen dezelfde financiële voorwaarden.

Nr. 10 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 25

Paragraaf 4 aanvullen met een zin, luidende:

«De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels inzake en de voorwaarden om toegang te krijgen tot die medische begeleiding.».

VERANTWOORDING

Artikel 25, § 4, is algemeen gesteld en bevat geen enkele nadere bepaling. In de memorie van toelichting wordt gepreciseerd dat het Agentschap de nadere opvangregels voor die begunstigten moet bepalen. Een dergelijke bepaling biedt die categorie van begunstigten van de opvang geen betere toegang tot verzorging. Ze komt hoegenaamd niet tegemoet aan de praktische vragen die met de toegang tot verzorging verband houden.

Met de projecten die ertoe strekken een stelselmatige en structurele toegang tot psychisch-medisch-sociale verzorging te waarborgen voor wie ervan uitgesloten is, stellen de teams van Artsen Zonder Grenzen dagelijks vast met welke willekeur en administratieve belemmeringen mensen die niet in een opvangvoorziening verblijven, geconfronteerd worden.

Volgens AZG zijn meer dan een derde van de «begunstigten van de opvang» mensen die niet in de opvangvoorzieningen verblijven. De administratieve procedures om een vordering van het bevoegde centrum te verkrijgen, zijn dermate ingewikkeld en verschillend naar gelang van het centrum, dat ze de patiënten, de artsen en de sociale diensten van de ziekenhuizen de moed ontnemen. De niet in centra verblijvende begunstigten van de opvang schijnen in de prak-

et aléatoire que des personnes en séjour irrégulier, qui ont pourtant eux-mêmes un accès limité et complexe. A titre indicatif, les équipes MSF disent consacrer 30% de leur travail administratif pour les dossiers de ces personnes.

La situation reste très confuse quant à l'étendue des soins à dispenser et des procédures à suivre.

Nous proposons de confier au Roi la compétence de fixer les modalités et conditions d'accès à cet accompagnement médical.

Benoît DRÈZE (cdH)

N° 11 DE MME NAGY

Art. 2

Au 6°, deuxième phrase, remplacer les mots «l'accès à l'aide juridique» par «l'accès à un accompagnement juridique de qualité durant toute la durée de la procédure».

JUSTIFICATION

L'article 2, 6° du projet, englobe dans l'aide matérielle l'accès à l'aide juridique. L'aide juridique est définie à l'article 33 du projet comme l'aide juridique de première et de deuxième ligne telle que visée par les articles 508/1 à 508/23 du code judiciaire. Il s'agit par conséquent de l'aide juridique accordée par les barreaux.

Même si l'article 33 du projet prévoit ensuite que «A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure des conventions avec des associations ayant pour objet la défense des droits des étrangers ou avec les bureaux d'aide juridique», et semble donc ne pas exclure l'accès à l'accompagnement juridique pouvant être prodigué par les associations, l'articulation entre l'accès simultané aux deux systèmes de défense juridique n'est pas évident.

Pour cette raison, il est nécessaire de prévoir à l'article 2, 6°, que l'accès à l'accompagnement juridique ne concerne pas exclusivement l'aide juridique organisée par les barreaux mais de manière plus large un accompagnement juridique de qualité, qui englobe également l'accompagnement pouvant être prodigué par les associations et services sociaux visés à l'article 33.

En effet, comme le relève très justement le CIRE, dans sa note élaborée dans le cadre de l'examen du présent projet, l'accompagnement juridique dans la procédure d'asile ne peut uniquement être pris en charge par les avocats pro deo. Confier cette tâche uniquement aux avocats ne colle pas avec la réalité et les besoins de cet accompagnement juridique. En effet, la procédure d'asile est essentiellement fondée sur le récit des personnes en exil, ayant quitté leur pays et ayant pour nombre d'entre eux vécu des traumatismes. L'accompagnement du demandeur d'asile dans la préparation et la res-

tijk moeilijker en op willekeuriger wijze toegang te hebben tot verzorging dan hier onregelmatig verblijvende personen – terwijl laatstgenoemden zelf er maar beperkt en via veel omwegen toegang toe hebben. Ter indicatie stellen de AZG-teams dat ze 30% van hun administratief werk besteden aan de dossiers van de betrokkenen.

De toestand blijft erg verward wat de draagwijdte van de te verstrekken verzorging en de te volgen procedures betreft.

Wij stellen voor de Koning te machtigen de nadere regels inzake en de voorwaarden voor toegang tot die medische begeleiding te bepalen.

Nr. 11 VAN MEVROUW NAGY

Art. 2

In het punt 6° in de tweede zin, de woorden «de toegang tot juridische bijstand» vervangen door de woorden «de toegang tot een kwaliteitsvolle juridische bijstand tijdens de hele duur van de procedure».

VERANTWOORDING

Artikel 2, 6°, van het wetsontwerp omvat bij de materiële hulp ook de toegang tot juridische bijstand. De juridische bijstand wordt in artikel 33 van het wetsontwerp omschreven als «juridische eerstelijns- en tweedelijnsbijstand, zoals bedoeld in de artikels 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk wetboek». Het betreft bijgevolg de juridische bijstand die door de balies wordt verleend.

Artikel 33 van het wetsontwerp bepaalt voorts het volgende: «Hiertoe kan het Agentschap of de partner overeenkomsten afsluiten met verenigingen die het verdedigen van de rechten van vreemdelingen tot doel hebben, of met bureaus voor juridische bijstand». Desalniettemin lijkt dit niet uit te sluiten dat ook toegang mogelijk is tot juridische bijstand die door verenigingen kan worden verleend. Een gelijktijdige toegang tot de beide stelsels van gerechtelijke verdediging valt organisatorisch echter moeilijk te regelen.

Daarom is het noodzakelijk in artikel 2, 6°, te bepalen dat de toegang tot juridische bijstand niet alleen slaat op de door de balies georganiseerde juridische bijstand, doch in ruimere zin op kwaliteitsvolle juridische begeleiding, die ook begeleiding omvat die kan worden verleend door de in artikel 33 bedoelde verenigingen en sociale diensten.

Zoals CIRE zeer terecht opmerkt in de nota die ze heeft opgesteld in het kader van de bespreking van dit wetsontwerp, mag de juridische begeleiding bij de asielpcedure niet alleen worden verzorgd door de *pro deo*-advocaten. Die taak uitsluitend toevertrouwen aan de advocaten, strookt niet met de realiteit en de behoeften van die juridische begeleiding. De asielpcedure berust in essentie immers op het relaas van ballingen die hun land hebben verlaten en van wie er heel wat traumatische ervaringen hebben beleefd. De begeleiding van de asielzoeker bij de voorbereiding en de optekening van

titution de son récit d'asile, pièce maîtresse dans la procédure, ne peut uniquement reposer sur les avocats qui ne sont pas forcément formés au travail d'anamnèse et de reconstitution du récit de fuite et d'asile, et en outre ne peuvent pas toujours consacrer le temps nécessaire à leur client pour reconstituer ce récit.

Cette exigence est d'autant plus importante que les délais de recours sont extrêmement brefs: le recours aux avocats se fait toujours dans l'urgence; il est par conséquent nécessaire que les demandeurs y soient préparés à l'avance par les juristes et travailleurs sociaux des associations.

Il doit également être clair qu'une structure d'accueil ne pourra refuser à un demandeur d'asile l'accès à un accompagnement juridique prodigué par une association, par exemple en lui refusant un ticket de transport pour s'y rendre, sous prétexte qu'il est déjà assisté d'un avocat *pro deo*.

N° 12 DE MME NAGY

(Amendement alternatif à l'amendement n° 3 de M. Drèze)

Art. 7

Au point 2°, supprimer les mots «confirmées par les autorités compétentes en matière d'asile et d'immigration».

JUSTIFICATION

L'article 7 étend le champ d'application matériel de l'accueil à d'autres catégories de personnes que les candidats réfugiés et les candidats à la protection subsidiaire.

Ces autres catégories de personnes sont celles visées par la jurisprudence de la Cour d'Arbitrage, de la Cour de cassation et des tribunaux du travail, qui considère que, même si elles sont déboutées de la procédure d'asile, elles se trouvent dans des situations particulières telles que mettre fin à l'aide sociale serait contraire à la dignité humaine.

Cette jurisprudence se prononce sur des situations qu'elle considère en péril si l'aide sociale prend fin. Elle ne subordonne pas la poursuite de l'accueil à une décision sur le séjour de l'Office des étrangers, comme le fait le présent projet.

Il convient par conséquent de supprimer cette condition, ajoutée par le projet, qui n'est pas conforme à la jurisprudence.

zijn verhaal, het sleuteldocument bij de procedure, mag niet alleen maar stoelen op de advocaten. Zij zijn immers niet noodzakelijkerwijze opgeleid om een anamnese samen te stellen, noch om het relaas van de vlucht en het asiel van de betrokkene op schrift te stellen. Al evenmin kunnen zij altijd de nodige tijd voor hun cliënt uittrekken om dat relaas weer te geven.

Die vereiste is des te belangrijker omdat de beroepstermijnen uitermate kort uitvallen: op de advocaten wordt steeds in spoedeisende omstandigheden een beroep gedaan. Het is dan ook noodzakelijk dat de asielzoekers er op voorhand op worden voorbereid door de juristen en de maatschappelijk werkers van de verenigingen.

Voorts weze het duidelijk dat een opvangvoorziening aan een asielzoeker de toegang tot door een vereniging verstrekte juridische begeleiding niet mag ontzeggen, bijvoorbeeld door hem een vervoerbewijs om zich erheen te begeven te weigeren onder het voorwendsel dat hij reeds door een *pro deo*-advocaat wordt bijgestaan.

Nr. 12 VAN MEVROUW NAGY

(In bijkomende orde op amendement nr. 3 van de heer Drèze)

Art. 7

In het punt 2°, de woorden «, bevestigd door de autoriteiten bevoegd voor asiel en migratie» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Artikel 7 breidt de materiële toepassings sfeer van de opvang uit tot andere categorieën van personen dan de kandidaat-vluchtelingen en de kandidaten voor een subsidiaire beschermingsstatus.

Die andere categorieën van personen zijn die welke worden bedoeld bij de rechtspraak van het Arbitragehof, het Hof van Cassatie en de arbeidsrechtbanken. De teneur van die rechtspraak luidt dat de betrokkenen, zelfs indien hun asielprocedure op niets uitdraait, in een dermate specifieke situatie verkeren dat het zou ingaan tegen de menselijke waardigheid hen niet langer maatschappelijke hulp te verlenen.

Met andere woorden: die rechtspraak beschouwt de situatie van de betrokkenen als gevaarlijk, zo zij niet langer aanspraak maken op maatschappelijke hulp. Een voortzetting van de opvang wordt aldus niet, zoals in dit wetsontwerp, afhankelijk gemaakt van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot het verblijf van de asielzoekers.

Derhalve moet de via dit wetsontwerp toegevoegde voorwaarde, die niet in overeenstemming is met de rechtspraak, worden weggelaten.

N° 13 DE MME NAGY

(Amendement alternatif à l'amendement n° 4 de M. Drèze)

Art. 11

Au § 1er, remplacer le deuxième alinéa comme suit:

«*La désignation d'une structure d'accueil comme lieu obligatoire d'inscription prend fin après un délai d'un an, au profit d'une aide sociale financière, à charge des CPAS désignés comme lieu obligatoire d'inscription.*».

JUSTIFICATION

Le principe prévu par l'article 11, § 1er, du projet est de fournir une aide matérielle durant toute la procédure (y compris durant les recours au Conseil du contentieux des étrangers et au Conseil d'Etat) en prévoyant qu'une période maximale doit être fixée par le gouvernement après évaluation de la nouvelle procédure d'asile.

Or, la durée maximale de l'accueil en centre communautaire est une question primordiale, bien trop importante pour ne pas être définie dans la loi. Il revient au pouvoir législatif de la déterminer, en la fixant en l'occurrence à un an, et de mettre de la sorte le gouvernement face à son engagement de traiter les demandes d'asile dans un délai raisonnable. Il doit d'ailleurs être relevé qu'aucun délai maximum n'a été fixé pour le traitement des demandes d'asile dans la réforme de la loi du 15 décembre 1980.

Par conséquent, les demandeurs d'asile ne sont pas à l'abri de nouveaux dépassements de délai raisonnable de traitement, et risquent de devoir rester en centre d'accueil durant toute la durée de leur procédure d'asile. Or, il n'est pas acceptable qu'ils aient encore à devoir pâtir des risques éventuels d'engorgement, et donc de retard, des instances d'asile dus aux dysfonctionnements futurs éventuels de ces instances, et ce au détriment de leurs conditions d'accueil en Belgique.

La vie en structure d'accueil n'est absolument pas une formule adaptée pour des séjours trop longs. Actuellement, de nombreux demandeurs d'asile y séjournent depuis plusieurs années, ce qui a des conséquences psychologiques graves car, outre le fait qu'ils doivent attendre durant des années angoissantes l'issue de leur procédure, la vie en centre d'accueil ne permet pas le respect de la vie privée, le respect de l'intimité nécessaire à l'équilibre psychologique et au développement de la personnalité de tout individu.

Ensuite, le réseau des structures d'accueil est saturé, cette saturation ne faisant que s'amplifier.

Enfin, comme le relève de manière très pertinente le CIRE, dans sa note élaborée dans le cadre de la discussion du pré-

Nr. 13 VAN MEVROUW NAGY

(In bijkomende orde op amendement nr. 4 van de heer Drèze)

Art. 11

In § 1, het tweede lid vervangen door wat volgt:

«*De toewijzing van een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving eindigt na verloop van een termijn van één jaar en wordt vervangen door financiële maatschappelijke steunverlening ten laste van het OCMW dat als verplichte plaats van inschrijving werd aangewezen.*».

VERANTWOORDING

Het in artikel 11, § 1, van het wetsontwerp vervatte beginsel komt erop neer dat de asielzoeker gedurende de hele procedure (óók tijdens het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en bij de Raad van State) materiële hulp krijgt, doordat wordt bepaald dat de regering, na de evaluatie van de nieuwe asielprocedure, een maximumtermijn moet vaststellen.

De maximumduur van een verblijf in een collectieve opvangstructuur is evenwel een primordiale kwestie, die derhalve veel te belangrijk is dan dat zij níet bij wet zou worden vastgelegd. Het komt de wetgever toe te bepalen hoe lang die termijn moet zijn (*in casu* stellen wij één jaar voor), en de regering bijgevolg te wijzen op haar engagement de asielaanvragen binnen een redelijke termijn af te handelen. Overigens zij erop gewezen dat de hervorming van de wet van 15 december 1980 géén enkele maximumtermijn bevat voor de behandeling van de asielaanvragen.

Bijgevolg blijven de asielzoekers blootstaan aan nieuwe overschrijdingen van de redelijke termijn en dreigen zij gedurende hun hele asielprocedure vast te zitten in een opvangcentrum. Het is echter onaanvaardbaar dat zij nog steeds zouden moeten opdraaien voor eventuele werkoverlast - en dus vertraging - bij de asielinstanties, en dat de omstandigheden waarin zij in België worden opgevangen ook in de toekomst nog negatief zouden worden beïnvloed door een eventuele gebrekkige werking van die instanties.

De leefomstandigheden in een opvangstructuur zijn hoegeenaamd niet aangepast aan een te lang verblijf. Momenteel verblijven tal van asielzoekers er al verscheidene jaren, met zware psychologische consequenties. Niet alleen moeten zij jarenlang in angst de afloop van hun procedure afwachten, maar bovendien is een opvangcentrum ongeschikt als het erop aankomt hun privéleven te eerbiedigen en respect op te brengen voor een zekere intimiteit die elk individu nochtans nodig heeft om psychisch in balans te blijven en zijn persoonlijkheid te ontwikkelen.

Daar komt nog bij dat het netwerk van opvangstructuren verzaadigd is en dat die toestand er alleen maar op verergert.

En zoals tot slot CIRÉ zeer pertinent heeft aangestipt in haar nota aangaande het ter bespreking voorliggende wets-

sent projet, un séjour d'une durée indéterminée en centre d'accueil, est tout à fait inadéquat et incompatible avec l'obligation prévue par la directive de donner accès au marché du travail au demandeur d'asile, qui n'a pas reçu une décision définitive dans un délai d'un an.

Il n'est pas possible d'imaginer concrètement une combinaison de l'aide matérielle avec l'accès au marché du travail, car l'aide matérielle, comprenant entre autre le logement et la nourriture, est censée prendre fin lorsque l'intéressé perçoit des revenus du travail.

Or dans les conditions actuelles du marché de l'emploi qui connaît un grand succès des contrats de courte durée et des intérim, il est rare de décrocher un emploi à durée indéterminée. On se trouvera dès lors devant la situation où des personnes perçoivent des revenus mais ne pourront quitter leur centre faute d'un minimum de stabilité de ces revenus.

Relevons également que l'aide sociale matérielle est plus coûteuse que l'aide sociale financière accordée par les CPAS.

Un délai maximal d'un an en centre d'accueil doit donc être fixé afin de respecter non pas seulement la vie privée et l'équilibre psychologique des demandeurs d'asile mais aussi la logique interne de la directive qui prescrit l'accès au marché du travail au-delà du délai d'un an de procédure, lorsqu'aucune décision définitive n'a été prise sur la demande d'asile.

N° 14 DE MME NAGY

Art. 12

Compléter le § 1er par un troisième alinéa, rédigé comme suit:

«Au delà de six mois de résidence en structure d'accueil communautaire, le demandeur d'asile a le droit d'obtenir le changement de son lieu obligatoire d'inscription en faveur d'une structure d'accueil individuelle, s'il ne s'est pas encore vu notifier de décision définitive dans le cadre de sa demande d'asile, à moins qu'il n'ait introduit un recours en cassation administrative qui a fait l'objet d'une ordonnance d'admissibilité.».

JUSTIFICATION

L'article 12 du projet prévoit la possibilité pour les demandeurs d'asile d'obtenir après 4 mois de procédure un transfert vers une structure individuelle. Il s'agit d'une possibilité et non d'un droit.

Des organisations telles que l'ECRE ou le HCR recommandent une durée de séjour de maximum 6 mois dans des structures communautaires. Une étude réalisée par la Croix Rouge, la Rode Kruis et Fedasil sur les conséquences psycho-sociales de la vie communautaire concluent également que le séjour de devrait pas dépasser 6 mois.

ontwerp, is een verblijf voor onbepaalde tijd in een opvangcentrum volledig inadequaats en onbestaanbaar met de in de richtlijn vervatte verplichting de asielzoeker die na één jaar nog geen definitieve beslissing heeft ontvangen, toegang te bieden tot de arbeidsmarkt.

Het is een illusie een combinatie na te streven tussen materiële hulp en toegang tot de arbeidsmarkt, aangezien de materiële hulp, die onder andere huisvesting en voedsel behelst, wordt geacht te eindigen zodra de betrokkene een inkomen uit arbeid heeft.

In de huidige arbeidsmarktomstandigheden, met het grote succes van de kortetermijn- en interimcontracten, slagen de asielzoekers er maar zelden in een job voor onbepaalde tijd in de wacht te slepen. Zo komt het dat zij in de praktijk vaak wel een inkomen hebben, maar dat is dan weer allesbehalve stabiel genoeg opdat zij het asielcentrum kunnen verlaten.

Tevens zij erop gewezen dat de materiële maatschappelijke hulp duurder uitvalt dan de financiële maatschappelijke steunverlening door de OCMW's.

Daarom moet de maximumverblijfsduur in een opvangcentrum worden vastgesteld op één jaar, teneinde niet alleen de persoonlijke levenssfeer en het psychisch evenwicht van de asielzoekers in acht te nemen, maar ook de interne logica van de richtlijn die voorschrijft dat, wanneer een asielzoeker na één jaar nog steeds geen definitieve beslissing aangaande zijn asielaanvraag heeft ontvangen, hij toegang moet krijgen tot de arbeidsmarkt.

Nr. 14 VAN MEVROUW NAGY

Art. 12

Paragraaf 1 aanvullen met een derde lid, luidende:

«Na zes maanden verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft de asielzoeker recht op een wijziging van zijn verplichte plaats van inschrijving en kan hij terecht in een individuele opvangstructuur, indien hem nog steeds geen definitieve beslissing werd betekend aangaande zijn asielaanvraag en tenzij hij een administratief cassatieberoep ingediend heeft dat het voorwerp heeft uitgemaakt van een beschikking van toelaatbaarheid.».

VERANTWOORDING

Artikel 12 van het wetsontwerp behelst de mogelijkheid dat de asielzoeker na vier maanden procedure zijn overplaatsing verkrijgt naar een individuele opvangstructuur. Het betreft hier een mogelijkheid, géén recht.

Organisaties als de ECRE of het UNHCR bevelen voor collectieve opvangstructuren een maximumverblijfsduur aan van zes maanden. Ook een studie van het Rode Kruis, *La Croix Rouge* en Fedasil over de psychosociale gevolgen van een verblijf in een dergelijke structuur komt tot de bevinding dat de verblijfsduur de zes maanden niet mag overschrijden.

Ce droit devrait, par conséquent, être prévu dans la loi au-delà d'une période de 6 mois dans une structure communautaire.

La capacité d'accueil en logement individuel dans des ILA (Initiatives locales d'accueil) ne devrait plus être saturée si, comme il est proposé dans l'amendement à l'article 11, l'aide sociale matérielle est remplacée par une aide sociale financière au-delà d'un an de procédure d'asile sans décision définitive, et si dans l'ensemble, la procédure d'asile est simplifiée et rendue plus rapide.

N° 15 DE MME NAGY

Art. 14

Apporter les modifications suivantes à l'alinéa 1er:

1°) insérer les mots «*et au plus tard dans les quinze jours de la demande d'asile*» **entre les mots** «Lors de la désignation du lieu obligatoire d'inscription» **et les mots** «, l'Agence délivre»;

2°) compléter l'alinéa par les mots suivants:

«*ainsi que les coordonnées des instances compétentes et des associations pouvant leur prodiguer une assistance médicale, sociale et juridique*».

JUSTIFICATION

Comme le rappelle le Conseil d'Etat, l'article 5 de la directive «accueil» (2003/9) prévoit que des informations doivent être fournies au demandeur, dans un délai raisonnable n'excédant pas quinze jours, sur les organisations susceptibles de les aider ou de les informer en ce qui concerne les conditions d'accueil dont ils peuvent bénéficier, y compris les soins médicaux. Il est important que le type d'informations divulguées au demandeur d'asile et le délai dans lequel elles le seront soient inscrits dans le dispositif même de la loi.

N° 16 DE MME NAGY

Art. 20

Insérer l'alinéa suivant entre le premier et le second alinéa:

«*Le même droit au respect de la vie privée, familiale et des convictions, ainsi que le droit de communiquer avec les personnes et associations énumérées à l'alinéa précédent sont garantis au bénéficiaire de l'accueil en structures individuelles.*».

Dat recht om niet langer dan zes maanden in een collectieve opvangstructuur te hoeven te verblijven, moet bijgevolg in de wet worden opgenomen.

De opvangcapaciteit in individuele structuren, zoals de LOI's (lokale opvanginitiatieven), hoeft niet langer verzadigd te zijn indien, zoals voorgesteld in het amendement op artikel 11, de materiële maatschappelijke hulp wordt vervangen door een financiële maatschappelijke steunverlening die zou worden toegekend als de asielzoeker na één jaar nog steeds geen definitieve beslissing heeft ontvangen, en indien de asielprocedure in haar geheel wordt vereenvoudigd en versneld.

Nr. 15 VAN MEVROUW NAGY

Art. 14

In het eerste lid de volgende wijzigingen aanbrengen:

1) tussen de woorden «Bij de toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving» **en de woorden** «biedt het Agentschap», **de woorden** «*en uiterlijk binnen vijftien dagen na de asielaanvraag*» **invoegen**;

2) het lid aanvullen met de volgende woorden:

«*, alsook de adresgegevens van de bevoegde instanties en van de verenigingen die hen medische, maatschappelijke en juridische bijstand kunnen verlenen.*».

VERANTWOORDING

De Raad van State brengt in herinnering dat, overeenkomstig artikel 5 van de «Opvangrichtlijn» (2003/9/EG), de asielzoeker binnen een redelijk termijn die niet langer mag zijn dan vijftien dagen, informatie moet ontvangen over organisaties die hulp kunnen bieden of informatie kunnen verstrekken over de hen ter beschikking staande opvangvoorzieningen, met inbegrip van medische zorg. Het is van belang dat de asielzoekers die vorm van informatie krijgen en dat de termijn waarbinnen dat moet gebeuren, in de wet zelf wordt opgenomen.

Nr. 16 VAN MEVROUW NAGY

Art. 20

Tussen het eerste en het tweede lid, het volgende lid invoegen:

«*De mensen in een individuele opvangstructuur genieten hetzelfde recht op eerbiediging van hun privéleven, hun gezinsleven en hun overtuigingen, alsook het recht contact te hebben met de in het vorige lid bedoelde personen en verenigingen.*».

JUSTIFICATION

Même s'il semble *a priori* logique que ces droits soient garantis dans les structures d'accueil individuelles, il est important que la reconnaissance de ces droits fondamentaux ne soient pas seulement inscrits pour les bénéficiaires de l'accueil communautaire mais pour tout demandeur d'asile, quelle que soit la structure d'accueil qui lui aura été désignée.

Le droit de communiquer avec sa famille, son avocat, les représentants du HCR et les associations pouvant fournir un accompagnement social ou juridique, doit également être reconnu explicitement au bénéficiaire de l'accueil en structure individuelle, afin que ce droit puisse être rendu effectif par la délivrance de tickets de transport.

N° 17 DE MME NAGY

Art. 21

Compléter l'alinéa 1er par la phrase suivante:

«L'accès au centre ne peut être refusé à une organisation non gouvernementale que par une décision motivée de l'Agence.».

JUSTIFICATION

L'exposé des motifs du projet prévoit que le directeur de la structure d'accueil peut conclure des accords avec les associations ayant pour objet l'accueil (au sens large) et la défense des droits des étrangers, pour leur permettre l'accès à la structure d'accueil.

Laisser au directeur d'un centre d'accueil le pouvoir d'accepter ou de refuser telle ou telle association n'est pas sain.

Il est préférable de confier cette responsabilité à l'Agence fédérale de l'asile qui peut par exemple utiliser un système d'accréditation des organisations non gouvernementales (ONG).

N° 18 DE MME NAGY

Art. 21

Supprimer l'alinéa 2.

JUSTIFICATION

On ne voit pas bien quelles sont les situations où des exigences de sécurité des structures et des locaux nécessitent que des limites soient fixées à l'accès des centres d'accueil aux représentants du HCR et aux ONG.

VERANTWOORDING

Zelfs al lijkt het *a priori* logisch dat die grondrechten ook in de individuele opvangstructuren worden gewaarborgd, is het van belang dat ze niet alleen in de wet worden opgenomen voor wie in een collectieve opvangstructuur verblijft, maar voor alle asielzoekers - ongeacht wat voor soort opvangstructuur hen wordt toegewezen.

Het recht contact te hebben met familie, advocaat, vertegenwoordigers van het UNHCR en verenigingen die maatschappelijke of juridische bijstand kunnen verlenen, moet eveneens expliciet worden toegekend aan asielzoekers die in een individuele opvangstructuur worden toegelaten, opdat dat recht ook effectief kan worden toegepast via de afgifte van vervoerbiljetten.

Nr. 17 VAN MEVROUW NAGY

Art. 21

Het eerste lid aanvullen met de volgende zin:

«De toegang tot het centrum kan niet worden geweigerd aan een niet-gouvernementele organisatie, tenzij door een met redenen omklede beslissing van het Agentschap.».

VERANTWOORDING

In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp wordt bepaald dat de directeur van de opvangstructuur akkoorden kan sluiten met verenigingen die zich bezighouden met de opvang (in de ruime zin van het woord) van vreemdelingen en de verdediging van hun rechten, teneinde hen toegang te verlenen tot de opvangstructuur.

Het gaat niet op de directeur van het opvangcentrum alleen te laten beslissen of hij een dergelijke vereniging de toegang tot het centrum verleent of weigert.

Het verdient de voorkeur die verantwoordelijkheid in handen te geven van het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, dat bijvoorbeeld kan werken met een systeem van accreditatie van de niet-gouvernementele organisaties.

Nr. 18 VAN MEVROUW NAGY

Art. 21

Het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

Het is niet duidelijk in welke situaties de veiligheid van de opvangstructuren en de lokalen vereist dat de toegang tot de opvangcentra van de vertegenwoordigers van het UNHCR en de ngo's aan banden wordt gelegd.

Si de telles hypothèses existent, elles doivent être prévues dans la loi, vu l'importance du droit d'accès aux centres par les ONG et le HCR, et non par arrêté royal.

N° 19 DE MME NAGY

(Amendement alternatif à l'amendement n° 8 de M. Drèze)

Art. 24

Au deuxième alinéa, supprimer les mots «d'une part, l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature précitée, ne sont pas assurés au bénéficiaire de l'accueil en ce qu'ils apparaissent comme manifestement non nécessaires, et d'autre part».

JUSTIFICATION

Le projet prévoit l'adoption d'un arrêté royal qui devra déterminer quels sont les soins médicaux qui, bien que figurant dans la nomenclature INAMI devront être considérés comme manifestement non nécessaires aux demandeurs d'asile, et, à ce titre pourront ne pas être dispensés, de même que ceux qui, bien que ne figurant pas dans cette nomenclature, devront être dispensés parce relevant de la vie quotidienne (comme par exemple les aspirines).

Il est évident qu'il est positif que les soins médicaux relevant de la vie quotidienne puissent être dispensés même s'ils ne sont pas inscrits dans la nomenclature INAMI.

Par contre, il n'est pas acceptable que certains soins prévus par cette nomenclature puissent être exclus, par arrêté royal, des soins dispensés aux bénéficiaires de l'accueil.

Comme le relève très justement la note adressée par une plate forme d'ONG (VMC, Medimmigrant, *Vluchtelingenwerk Vlaanderen*, MSF, *Oriëntatiepunt Gezondheidszorg Oost-Vlaanderen*, *Onderteuningpunt Medische Zorg Antwerpen*) aux membres de la commission santé publique, il est étrange que le projet de loi permette d'exclure par arrêté royal un groupe spécifique de patients du bénéfice de soins de santé, alors que ces soins sont pourtant repris dans la nomenclature actuelle, puisqu'il s'agit de soins de santé qui ont déjà fait l'objet d'une analyse coût-bénéfices détaillée par divers conseils et commissions, avec l'intervention du ministère des affaires sociales, et qui ont été finalement jugés suffisamment nécessaires pour être remboursés par l'assurance-maladie. Le fait que des soins pourront être exclus à priori dans le cas des demandeurs d'asile ouvre la voie à une dualité des soins de santé et à des discriminations entre différents groupes de patients. En outre, c'est en totale contradiction avec l'esprit du projet de loi qui est sous-tendu par le principe selon lequel les bénéficiaires de l'accueil ont droit aux mêmes soins de santé, étant donné que ceux-ci doivent leur permettre, tout

Mochten zich zulke situaties voordoen, dan moeten ze niet bij koninklijk besluit, maar bij wet worden geregeld, aangezien het van belang is dat de centra toegankelijk zijn voor de ngo's en het UNHCR.

Nr. 19 VAN MEVROUW NAGY

(In bijkomende orde op amendement nr. 8)

Art. 24

In het tweede lid, de woorden «enerzijds de medische hulp en zorgen die in genoemde nomenclatuur opgenomen zijn, maar niet aan de begunstigde van de opvang verzekerd worden omdat zij manifest niet noodzakelijk blijken te zijn, en anderzijds,» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp voorziet in de aanneming van een koninklijk besluit waarbij zal moeten worden bepaald welke verzorging, hoewel ze in de RIZIV-nomenclatuur is opgenomen, moet worden beschouwd als manifest niet noodzakelijk voor de asielzoekers en derhalve niet zal kunnen worden verstrekt, alsmede welke verzorging, hoewel ze niet voorkomt in de RIZIV-nomenclatuur, wordt beschouwd als behorend «tot het dagelijks leven» en dus aan de asielzoekers zal kunnen worden verstrekt (zoals bijvoorbeeld aspirines).

Het is vanzelfsprekend gunstig dat de tot het dagelijks leven behorende medische verzorging kan worden verstrekt zelfs al is ze niet in de RIZIV-nomenclatuur opgenomen.

Het is echter onaanvaardbaar dat bepaalde verzorging waarin die nomenclatuur voorziet, bij koninklijk besluit kan worden uitgesloten van de aan de begunstigden van de opvang verstrekte verzorging.

Zoals zeer terecht wordt beklemtoond in een nota die een front van ngo's (VMC, Medimmigrant, *Vluchtelingenwerk Vlaanderen*, MSF, *Oriëntatiepunt Gezondheidszorg Oost-Vlaanderen*, *Ondersteuningpunt Medische Zorg Antwerpen*) heeft gericht tot de leden van de Commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing, is het vreemd dat het wetsontwerp toestaat bij koninklijk besluit een specifieke categorie van patiënten van gezondheidszorg uit te sluiten hoewel die in de vigerende nomenclatuur is opgenomen. Het betreft immers verzorging die met de medewerking van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid reeds door diverse raden en commissies aan een kosten/batenanalyse is onderworpen, en die uiteindelijk is bestempeld als voldoende noodzakelijk om door de ziekteverzekering te worden terugbetaald. Het feit dat verzorging *a priori* wordt uitgesloten, zet de deur open voor een duale gezondheidszorg en leidt tot vormen van discriminatie tussen verschillende patiëntencategorieën. Bovendien is zulks volstrekt in tegenspraak met de strekking van het wetsontwerp, want het vormt de neerslag van het beginsel waardoor het is

comme aux autres habitants du pays, de «mener une vie conforme à la dignité humaine».

N° 20 DE MME NAGY

(Amendement alternatif à l'amendement n° 9 de M. Drèze)

Art. 25

Compléter le § 3 par la phrase suivante:

«Ce médecin peut être celui du centre ou un autre médecin choisi sur une liste de médecins de la région, tenue à jour, et proposée par le centre au bénéficiaire de l'accueil.».

JUSTIFICATION

La loi du 22 août 2002 (art. 6) sur les droits du patient consacre le droit pour les patients de choisir librement leur médecin et de modifier leur choix. Le demandeur d'asile pouvant également être un patient, cette loi doit lui être également applicable.

Le projet de loi ne permet pas au bénéficiaire de l'accueil de consulter un autre médecin que celui qui lui est désigné (médecin du centre d'accueil ou médecin lié à la structure d'accueil) à partir du moment où il ne prend pas en charge le coût des frais médicaux. Etant donné que ces personnes ne sont généralement pas affiliées à une mutualité et qu'elles n'ont pas de revenus financiers, elles seront dans l'impossibilité totale de faire face aux frais médicaux liés au médecin de leur choix. Cela a pour conséquence de rendre ineffectif le droit pour le patient de choisir son médecin.

N° 21 DE MME NAGY

(Amendement alternatif à l'amendement n° 10 de M. Drèze)

Art. 25

Remplacer le § 4 comme suit:

«§ 4. Le Roi fixera la procédure d'accès à l'accompagnement médical du demandeur d'asile qui ne réside pas dans la structure d'accueil qui lui a été désignée comme lieu obligatoire d'inscription.».

JUSTIFICATION

Tous les bénéficiaires de l'accueil ne résident pas de manière effective dans une structure d'accueil.

ingegeven. Op grond van dat beginsel hebben de begunstigen van de opvang recht op dezelfde gezondheidszorg, aangezien die hen, net zoals de andere bewoners van ons land, de mogelijkheid moet bieden «een menswaardig leven te leiden».

Nr. 20 VAN MEVROUW NAGY

(In bijkomende orde op amendement nr. 9 van de heer Drèze)

Art. 25

Paragraaf 3 aanvullen als volgt:

«Die arts kan de arts van het centrum zijn dan wel een andere arts, die wordt gekozen uit een lijst van artsen van de streek; die lijst wordt door het centrum bij de tijd gehouden en aan de begunstigde van de opvang voorgesteld.».

VERANTWOORDING

Artikel 6 van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt bekrachtigt diens recht op vrije keuze van de beroepsbeoefenaar, alsook het recht op wijziging van die keuze. Aangezien de asielzoeker tevens een patiënt kan zijn, moet die wet ook op hem toepasbaar zijn.

Het wetsontwerp maakt het de begunstigde van de opvang niet mogelijk een andere arts te raadplegen dan degene die hem werd toegewezen (de arts van het opvangcentrum dan wel de arts die aan de opvangstructuur verbonden is), wanneer de begunstigde niet zelf de medische kosten draagt. Aangezien die begunstigten meestal niet zijn aangesloten bij een ziekenfonds en geen inkomsten hebben, is het volkomen uitgesloten dat zij de medische kosten voor de arts van hun keuze kunnen dragen. Daardoor wordt het recht van de patiënt op vrije keuze van de arts onwerkbaar.

Nr. 21 VAN MEVROUW NAGY

(In bijkomende orde op amendement nr. 10)

Art. 25

Paragraaf 4 vervangen als volgt:

«De Koning bepaalt de procedure inzake de toegang tot medische begeleiding van een asielzoeker die niet verblijft in de opvangstructuur die hem aangewezen werd als verplichte plaats van inschrijving.».

VERANTWOORDING

Niet alle begunstigten van de opvang verblijven daadwerkelijk in een opvangvoorziening.

Le projet de loi tel qu'il est rédigé maintient la procédure actuelle selon laquelle le centre d'accueil désigné reste responsable des frais médicaux éventuels de ces non-résidents.

Il s'agit d'un nombre considérable évalué à 12.000 par Fedasil dans son rapport annuel 2005.

En l'absence d'une réglementation claire, la prise en charge des frais médicaux de ce groupe est très difficile dans la pratique et, concrètement, il arrive souvent que l'accès de ces personnes aux soins médicaux ne soit pas garanti.

Ainsi que le fait remarquer la plate forme d'ONG (VMC, Medimmigrant, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, MSF, Oriëntatiepunt Gezondheidszorg Oost-Vlaanderen, Ondersteuningspunt Medische Zorg Antwerpen) dans son courrier aux membres de la commission santé publique, Médecin sans Frontières a remarqué dans sa pratique qu'il est plus difficile de se faire rembourser les frais médicaux par ce groupe de personnes que pour les personnes en séjour illégal auxquelles s'applique le régime de l'aide médicale urgente !

N° 22 DE MME NAGY

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 40bis (nouveau)

Supprimer le § 1er, le § 2 alinéa 1, le § 3 et le § 5.

JUSTIFICATION

Il n'y a aucune raison de prévoir un centre d'accueil à la frontière - fermée - pour les mineurs étrangers non accompagnés au sujet desquels il n'y a pas de doute sur l'état de minorité !

Le présent projet tente de légitimer par le biais de l'accueil le principe de la détention des mineurs étrangers non accompagnés et confond la question distincte de l'accueil avec celle de l'accès au territoire !

La justification de l'amendement du gouvernement se base sur l'article 74/5 de la loi du 15 décembre 1980 qui régit la détention à la frontière des personnes qui tentent de pénétrer sur le territoire belge sans être porteuses des documents requis, en feignant d'ignorer qu'un régime de protection spécifique doit être appliqué au mineur en raison justement de son état de minorité.

Ce régime spécifique découle

1. de la loi programme (I) du 24 décembre 2002 qui instaure le régime de la tutelle des mineurs étrangers non accompagnés, créé pour éviter que des dérives telles que celle

In de lezing waarin het wetsontwerp is gesteld, handhaaft het de vigerende procedure waarbij het aangewezen opvangcentrum verantwoordelijk blijft voor de eventuele geneeskundige kosten van die niet in het centrum verblijvende betrokkenen.

Het betreft een aanzienlijk aantal, dat Fedasil in zijn jaarverslag 2005 op 12.000 raamt.

Bij gebrek aan een duidelijke reglementering is het in de praktijk erg moeilijk de medische kosten van die categorie te dragen. *In concreto* gebeurt het vaak dat de toegang van de betrokkenen tot geneeskundige verzorging niet gegarandeerd is.

Zoals een front van ngo's (VMC, Medimmigrant, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, MSF, Oriëntatiepunt Gezondheidszorg Oost-Vlaanderen, Ondersteuningspunt Medische Zorg Antwerpen) opmerkt in zijn brief aan de leden van de Commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing, heeft Artsen Zonder Grenzen bij zijn veldwerk vastgesteld dat die categorie van mensen het moeilijker heeft zich de medische kosten te doen terugbetalen dan wie hier onregelmatig verblijft en voor wie de regeling inzake dringende medische hulp geldt!

Nr. 22 VAN MEVROUW NAGY

(Subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

Art. 40bis (nieuw)

De paragrafen 1, 3 en 5 weglaten, en in § 2 het eerste lid weglaten.

VERANTWOORDING

Het is volkomen onzinnig aan de grens te voorzien in een – gesloten – opvangcentrum voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, wanneer niet de minste twijfel bestaat over hun minderjarigheid.

Het ter bespreking voorliggende wetsontwerp poogt de principiële opsluiting van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te rechtvaardigen door zich te beroepen op het beginsel van de opvang, en verwacht daarbij de opvang met de toegang tot het grondgebied, terwijl het ene niets te maken heeft met het andere.

De verantwoording van het door de regering ingediende amendement stoelt op artikel 74/5 van de wet van 15 december 1980 – tot regeling van de vrijheidsberoving aan de grens van personen die zich toegang tot het Belgisch grondgebied willen verschaffen zonder over de vereiste stukken te beschikken - en laat uitschijnen niet te weten dat de minderjarige, net omdat hij minderjarig is, een specifieke bescherming moet genieten.

Die specifieke bescherming vloeit voort uit

1. de programmawet (I) van 24 december 2002, die de voogdijregeling over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen instelt, teneinde te voorkomen dat uitwassen zoals die

vécue par la petite Tabitha (étant sa détention en centre fermé et son expulsion) en 2002 ne se reproduisent;

2. de la circulaire du 15 septembre 2005 qui prévoit la délivrance d'une déclaration d'arrivée au mineur étranger non accompagné (MENA) non-demandeur d'asile, ou au MENA demandeur d'asile débouté, à la demande de son tuteur.

La détention d'un étranger à la frontière n'a pas d'autre objectif que de permettre son refoulement et son rapatriement.

Or, un régime spécifique a été organisé pour les MENA par le biais de la tutelle et de la circulaire du 15 septembre 2005, afin d'éviter justement que des détentions de mineurs suivies d'expulsions ne se reproduisent plus à l'avenir sans qu'une solution durable n'ait pu être évaluée et trouvée (ce qui ne peut se faire durant le délai court – par définition – de la détention des mineurs).

Il est regrettable que le gouvernement ne tire pas des enseignements conséquents de la condamnation de la Belgique, il y a à peine un mois, par la Cour européenne des droits de l'homme dans l'affaire Tabitha, et au contraire tente de réinjecter dans l'arsenal législatif, par le biais d'un projet de loi sur l'accueil, des bases légales pour fonder la détention des mineurs étrangers non accompagnés.

N° 23 DE MME NAGY

Art. 49

Supprimer le premier alinéa.

JUSTIFICATION

Il n'est pas acceptable que les travailleurs sociaux des structures d'accueil soient soumis à un code de déontologie particulier élaboré par le ministre et intégré à leur règlement de travail.

Cette disposition nous rappelle le triste épisode du protocole de coopération élaboré en 2005 entre Fedasil, administration sous tutelle du ministre de l'Intégration sociale, et l'office des étrangers, sous tutelle du ministre de l'Intérieur, protocole qui tendait à faire des travailleurs sociaux des centres d'accueils des auxiliaires de la politique d'arrestation et d'expulsion du ministre de l'Intérieur.

Ce protocole de coopération a été retiré suite aux réactions vives des travailleurs sociaux eux-mêmes et aux organisations non gouvernementales (ONG) de défense des droits de l'homme, car il instaurait un climat détestable de méfiance entre les travailleurs des centres et les résidents.

Il est sain que de telles dérives ne se reproduisent plus.

zich in 2002 in de zaak-Tabitha hebben voorgedaan, zich herhalen (daarbij werd de kleine Tabitha in een gesloten centrum opgesloten en vervolgens uitgewezen);

2. de omzendbrief van 15 september 2005, die bepaalt dat een aankomstverklaring mag worden afgegeven aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) die geen asiel aanvraagt dan wel aan de NBMV van die de asielaanvraag is afgewezen, op verzoek van diens voogd.

Vreemdelingen worden aan de grens alleen maar opgesloten om ze uit het land te kunnen zetten en te kunnen repatriëren.

Voor de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen werd evenwel voorzien in een specifieke regeling, waarbij een beroep wordt gedaan op het voogdijschap, alsook wordt verwezen naar de omzendbrief van 15 september 2005, precies om te voorkomen dat minderjarigen in de toekomst nog zouden worden opgesloten en vervolgens uitgewezen zonder dat een duurzame oplossing kon worden gezocht én gevonden (wat niet mogelijk is in de – per definitie korte – tijdspanne dat minderjarigen worden opgesloten).

Het is jammer dat de regering geen lessen trekt uit het feit dat ons land amper een maand geleden in de zaak-Tabitha is veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Via een wetsontwerp over de opvang van asielzoekers, poogt de regering immers opnieuw een wettelijke grondslag in de wetgeving te laten opnemen om de opsluiting van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te staven.

Nr. 23 VAN MEVROUW NAGY

Art. 49

Het eerste lid weglaten.

VERANTWOORDING

Het is onaanvaardbaar dat de maatschappelijk werkers in opvangstructuren onderworpen zijn aan een specifieke, door de minister uitgewerkte deontologische code, die is opgenomen in hun arbeidsreglement.

Die bepaling doet jammer genoeg terugdenken aan het samenwerkingsprotocol dat in 2005 werd uitgewerkt door Fedasil, een bestuur dat ressorteert onder de minister van Maatschappelijke Integratie, en de Dienst Vreemdelingenzaken, die ressorteert onder de minister van Binnenlandse Zaken. Dat protocol beoogde de maatschappelijk werkers van de opvangcentra in te schakelen als uitvoerders van het aanhoudings- en uitzettingsbeleid van de minister van Binnenlandse Zaken.

Dat samenwerkingsprotocol werd ingetrokken ingevolge de heftige reacties van de maatschappelijk werkers zelf, alsook onder druk van de niet-gouvernementele organisaties ter verdediging van de rechten van de mens, omdat het aanleiding gaf tot een vertrouwensbreuk tussen de centrumwerkers en de bewoners.

Het ware aangewezen te voorkomen dat soortgelijke ontsporingen zich nogmaals voordoen.

Les travailleurs sociaux sont soumis à une déontologie propre relative à leur profession, dont le secret professionnel est un élément central.

Ces travailleurs sociaux, pierres angulaires d'une politique saine d'accueil, doivent pouvoir instaurer et conserver une relation de confiance avec les bénéficiaires de l'accueil, relation de confiance qui nécessite une indépendance par rapport à toute déontologie qui serait fixée unilatéralement par le ministre.

Marie NAGY (Ecolo)

N° 24 DE M. DRÈZE

(Amendement alternatif à l'amendement n° 23 de Mme Nagy)

Art. 49

A l'alinéa 1er, insérer les mots «*en concertation avec les représentants des membres du personnel concerné*» **après les mots** «un Code de déontologie arrêté par le ministre».

JUSTIFICATION

Dans la mesure où le code de déontologie en question est destiné à s'appliquer à l'ensemble du personnel des structures d'accueil et que le personnel est constitué de plusieurs catégories de travailleurs soumises parfois à des règles professionnelles propres, il faut veiller à ce que le code de déontologie établi par le ministre soit établi en concertation avec les différentes catégories précitées. On évitera ainsi les contradictions éventuelles.

N° 25 DE M. DRÈZE

(en ordre subsidiaire)

Art. 2

Au point 6, insérer les mots «*telle que définie à l'article 33*» **après les mots** «Elle comprend également l'accès à l'aide juridique».

JUSTIFICATION

Cet amendement précise dans la loi l'interprétation donnée par le ministre dans le cadre de l'article 2, 6°, à la notion d'aide juridique.

Benoît DRÈZE (cdH)

De maatschappelijk werkers zijn onderworpen aan een eigen, beroepsgebonden deontologie, waarin het beroepsgeheim centraal staat.

Die maatschappelijk werkers, als hoeksteen van een gezond opvangbeleid, moeten een vertrouwensrelatie kunnen opbouwen én behouden met de begunstigden van de opvang. Zulks veronderstelt dat zij zich geenszins genoodzaakt moeten zien rekening te houden met enige eenzijdig door de minister vastgestelde deontologie.

Nr. 24 VAN DE HEER DRÈZE

(In bijkomende orde op amendement nr. 23 van mevrouw Nagy)

Art. 49

In het eerste lid tussen de woorden «een deontologische code die door de minister is vastgelegd» **en de woorden** «en die deel uitmaakt van het arbeidsreglement» **de woorden** «*in overleg met de vertegenwoordigers van de betrokken personeelsleden,*» **invoe-gen.**

VERANTWOORDING

Aangezien de betrokken deontologische code bedoeld is voor alle personeelsleden van de opvangstructuren en die personeelsleden kunnen worden opgedeeld in diverse werknemerscategorieën, vaak elk met een eigen beroeps-ethiek, moet men erop toezien dat de minister bij het uitwerken van de deontologische code overleg pleegt met de diverse voormelde categorieën. Aldus worden eventuele tegenstrijdigheden voorkomen.

Nr. 25 VAN DE HEER DRÈZE

(In bijkomende orde)

Art. 2

In het punt 6°, de woorden «*zoals bepaald in artikel 33*» **invoe-gen na de woorden** «Ze omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand».

VERANTWOORDING

Dit amendement preciseert in de wet de interpretatie die de minister in het raam van artikel 2, 6°, aan het begrip juridische bijstand heeft gegeven.

N° 26 DE MME **BURGEON ET CONSORTS**

Art. 20

A l'alinéa 1er, entre les mots «structure d'accueil» **et les mots** «, le bénéficiaire», **supprimer le mot** «communautaire».

Colette BURGEON (PS)
Marie-Claire LAMBERT (PS)
Talbia BELHOUARI (PS)

N° 27 DE M. **DRÈZE**

Art. 20

Aux alinéas 1er et 2 supprimer chaque fois le mot «communautaire».

JUSTIFICATION

Les droits doivent être garantis également dans les structures individuelles.

Benoît DRÈZE (cdH)

N° 28 DE MMES **BURGEON ET LAMBERT**

Art. 20

Apporter les modifications suivantes:

1°) à l'alinéa 1er, entre les mots «structure d'accueil» **et les mots** «, le bénéficiaire», **supprimer le mot** «communautaire»;

2°) à l'alinéa 2, supprimer le mot «communautaire» **après les mots** «le structure d'accueil».

Colette BURGEON (PS)
Marie-Claire LAMBERT (PS)

N° 29 DE MME **NAGY**

Art. 20

Apporter les modifications suivantes:**1°) remplacer l'alinéa 1er comme suit:**

«Le respect des droits fondamentaux, en ce compris le droit au respect de la vie privée et familiale, le res-

Nr. 26 VAN MEVROUW **BURGEON c.s.**

Art. 20

In het eerste lid, het woord «collectieve» **weglaten.**

Nr. 27 VAN DE HEER **DRÈZE**

Art. 20

In het eerste en het tweede lid, telkens het woord «collectieve» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Die rechten moeten ook in de individuele (opvang)structuren worden gegarandeerd.

Nr. 28 VAN DE DAMES **BURGEON EN LAMBERT**

Art. 20

De volgende wijzigingen aanbrengen:

1) in het eerste lid, het woord «collectieve» **weglaten;**

2) in het tweede lid, het woord «gemeenschappelijke» **weglaten.**

Nr. 29 VAN MEVROUW **NAGY**

Art. 20

De volgende wijzigingen aanbrengen:**1) het eerste lid vervangen als volgt:**

«Alle rechthebbenden op opvang in een gemeenschappelijke of individuele structuur hebben recht op

pect des convictions, doit être assuré à tous les bénéficiaires de l'accueil en structure communautaire ou individuelle .».

2°) à l'alinéa 2, supprimer les mots «au sein de la structure d'accueil communautaire».

JUSTIFICATION

Il s'agit d'une simplification du texte, pour le rendre plus compréhensible.

N° 30 DE MME **LANJRI**

Art. 65 *bis* (nouveau)

Insérer un article 65*bis*, libellé comme suit:

«Art. 65*bis*. — Un an après l'entrée en vigueur de la présente loi, le gouvernement procède à une évaluation de son application. Le gouvernement en fait rapport au parlement.».

JUSTIFICATION

Parallèlement à l'évaluation des modifications apportées à la loi sur les étrangers, il semble indiqué de procéder également à une évaluation approfondie de la présente loi sur l'accueil un an après son entrée en vigueur, en vue de son éventuelle adaptation.

N° 31 DE MME **NAGY**

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 40*bis* (nouveau)

Au § 1er, supprimer la dernière phrase.

Marie NAGY (Ecolo)

de eerbiediging van de fundamentele rechten, met inbegrip van het recht op de eerbiediging van hun privéleven en gezinsleven, alsmede van hun overtuigingen.»;

2) in het tweede lid, de woorden «binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Een en ander beoogt een vereenvoudiging van de tekst, zodat die bevattelijker wordt.

Nr. 30 VAN MEVROUW **LANJRI**

Art. 65*bis* (nieuw)

Een artikel 65*bis* invoegen, luidende:

«Art. 65*bis*. — Een jaar na de inwerkingtreding van deze wet voert de regering een evaluatie uit met betrekking tot de toepassing van deze wet. De regering brengt hiervan verslag uit aan het Parlement.».

VERANTWOORDING

Parallel met de evaluatie van de wijzigingen aan de vreemdelingenwet lijkt het aangewezen om ook over de toepassing van deze opvang 1 jaar na de inwerkingtreding een grondige evaluatie door te voeren, met het oog op eventuele aanpassingen van de wet.

Nahima LANJRI (CD&V)

Nr. 31 VAN MEVROUW **NAGY**

(Subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

Art. 40*bis* (nieuw)

In § 1, de laatste zin weglaten.